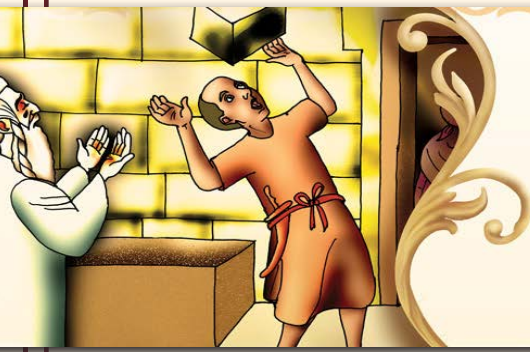

מתיקות השבת

יו"ל ע"י ישיבת חיים של תורה - לובלין' פעה"ק ירושלים ת"ו | בראשות הגאון רבי מנחם ברך יאווע שליט"א תלמידו של מרן פוסק הדור בעל 'שבת הלוי' זצוק"ל

משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

דוד מלכנו ממליץ להיות... קטן!

זה נוכל להתקרב אליי ויִתְבַּרַךְ, כי הריח הטוב של הפרות שעולה באפינו מזכיר לנו את החסד של כל נשימה ונשימה שבאפינו, כמו שדוד מלכנו בא לאהבת ה' ועבודתו דרך הפרות. לכן עלינו לבא דרך הרחת הפרות או הכשמים להודות לה' על נשימותינו.

איך מתמודדים עם ה'קורונה'?

בְּיָמֵינוּ אֵלֹהֵינוּ שֶׁמִּסְתַּוְּבָב בְּעוֹלָם נִגְיָף הַקּוֹרוֹנָה שֶׁהוֹרֵג אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת בְּנֵי אָדָם, עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה כְּדֵי לְהִנְצֵל מִמֶּנּוּ, כִּי הַנִּגְיָף הַזֶּה נוֹצֵר מֵעֲבֻרוֹת, וּבִפְרָט מִדְּבוּרֵי לְשׁוֹן הָרַע שֶׁאֲנֵשִׁים מְדַבְּרִים שָׁנִים רְבוֹת. שֶׁהַדְּבוּרִים הָרָעִים הֵלְלוּ הֵם כּוֹרְעִים שֶׁמְכַנְּסִים לְקַרְקֶרֶךָ, וּפְעָמִים רְבוֹת אֵינֶם נִקְלָטִים בְּאֶדְמָה וְלֹא מִצְמִיחִים פְּרוֹת, עַד שֶׁלְּאֲחֵר פְּעָמִים רְבוֹת שׁוֹרְעִים אוֹתָם הֵם נִקְלָטִים. כֵּן לְאֲחֵר שֶׁמְדַבְּרִים לְמִשָּׁךְ שָׁנִים רְבוֹת דְּבוּרִים רָעִים, כְּסוּפוֹ שֶׁל דָּבָר הֵם מִצְמִיחִים נִגְיָפִים רָעִים כְּאֵלֶּה.

טבע האדם שאינו חפץ להודות לה' על בריאתו גופו, אגרו ודמו, כי מרגיש שההודאה לה' לא מכבדת אותו אלא להפך משפילה אותו, כי אין בזה משום חכמה או גאונות, והדבר נראה כמתאים רק לילדים קטנים לעסק בו. אבל דוד מלכנו מלמדנו שעלינו לעסק בזה ולהרגיש כמותו, "כנגמל עלי אמו" - ששכשם שהילד הקטן מתרפק על חוריו ולא בוש לבקש מהם את הממתקים שהוא אוהב, כך אנו לא נתבייש להודות לה' על חסדיו שעלינו.

לכן בהנחת תפלין עלינו להודות לה' על הדם הזורם בגופנו, ושלא נהתכנו על ידי סכין וכדומה, שהיה שופך את דמנו חלילה. ועל תפלין של ראש נתקנה בפרת "על מצות תפלין", 'מצות' הוא מלשון חבור: 'לצות לזה', כי התפלין מחברים את האדם לה' בשלמות.

ורצועות התפלין מזכירות לנו את האינפוזיציה שבבית החולים, שאנו מודים לה' דרך התפלין על כך שאנו בריאים ולא נצרכים לאינפוזיציה. ההתעטפות בטלית שהוא בדרך חבוק, והנשיקה שאנו מנשקים את השלתי, לנו שזקנה"ה מנשק ומחבק אותנו בכל יום ובכל שעה. כמו שכתוב, "ישקני מנשיקות פיהו... שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני".

ריח על שום מה?

הקב"ה נותן ריח טוב לפרות, ואנו מצרכים על ריח זה ברכת "הנותן ריח טוב בפרות". ודוד מלכנו מושב את ה' על הפרות בתחלת שיריו שבתהלים, ומדמה את כל עבודת ה' לפרות. כמו שכתוב "היה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול". ועליהם דבר גם בסוף התהלים, באמרו "עץ פרי וכל ארזים".

ולכאורה, מה הענין שהקב"ה נתן ריח טוב בפרות, ומה היה חסר בלעדי זה, הרי הריח אינו חלק מהממאכל? אלא שהקב"ה ידע שדרך

בשורה צמקרה!

כס"ד יצא לאור הספר שרבים ציפו לו:

'מתיקות המועדים - פורים' מתוך שיעורי מורינו ראש הישיבה שליט"א

טעמו והוא את מתיקות דרך ה'

ניתן להשיג: 052-7162314

מתיקות גליסים

איך נצל דוד הקטן מהשואה האינפוזיציה? (א)

תקציר: דוד שאבד את הוריו בשואה, מבין שהוריו ז"ל מצפים ממנו בשמים לנחת, לכן הוא הולך בדרך ומותר ליהודי מבגר להצטרף לבריחה מגיא ההריגה במקומו, עקב זאת נעשה לו נס ואף הוא יכל להצטרף לבריחה. באמצע הדרך הנאצים תופסים אותם ומפקידים עליהם שוטר, כיון שהזמן התארך והשוטר לא עושה דבר ושאר הנאצים רחוקים מהמקום - דוד מעלה רעיון לאבי המשפחה להבריחה אותו - שהוא (דוד) ישוחח עם השוטר, ותוך כדי הסחת דעתו, אבי המשפחה יתנפל על השוטר ויגול ממנו את נשקו. הוא קבל את דברי ואמר לי: אני מוכן לעשות זאת בתנאי שלפני פן תקדיש על זה תפלה מעמק הלב. כי תפלה של תינוק שאין בו חטא עולה לפני ה' ללא שום מונע. אכן התפללתי בלב רוטט, והבטחתי לה' שאם אנצל כעת, לכשאגדל אקים בית יהודי הנאמן לדרך אבותינו הקדושים, מיד לאחר תפילתי לחשתי באזניהם של החוקים שבקבוצה שיעזרו לנו בעת הדרך, וימותי לאב המשפחה שאני יוצא לפעולה! נגשתי לשוטר ה'משעמם' וה'שתי' והתחלתי לבקש ממנו שיציל את חיי השוטר נהנה מבקשתו של הילדון היהודי חסר הישע והחל לצחוק בקול רועם. התחלתי לבכות למוול עיני ודברתי בלשון הקדש - שפה שאינה ידועה המשך המעשה בעמוד ד'

הכף בשבילינו...

את דעתו - כגון שמדבר בפני חברו בשבט מי שקם מקדם ובגנות מי שקם מאחר בזמן שאותו חבר לקוי בזה. שבוה נקרא שהשתעבד בחברו. ולא יוכל לתרץ את עצמו בשמים שהתכונן לשם שמים. כי כיון שהחליש את דעת חברו יתבע על כך.

ואמנם לפעמים צריך מעט להחליש את דעתו של הזולת כדי להשיבו לדרך הישר. אבל רק אדם שלם יכול לעשות זאת, כי רק הוא יודע כמה ראוי להחליש את דעת הזולת, ולא יותר מהמדה.

ובשמים מוכיחים לאדם שהחליש את דעת חברו אף על פי שאינו ראוי לזה, ומראים לו שגם הוא לקוי באותו חסרון, אלא שחסרון זה אצלו באופן שונה. וכן צריך להזהר מלקלל את חבריו, כי המקלל נתבע על כך, והקללה יכולה לחזור עליו, חס ושלום. כמו שכתוב "ומקללך אאר".

פרצה של 'קורונה'

ובגלל כל הרע הזה נוצרים נגיפים כמו הקורונה, וכן בגלל הסמאיה והפריצות. ולפי זה מובן מדוע הקורונה גרמה שהשבתו הטיסות מארץ לארץ - כי כניסת ויציאת אנשים מארץ לארץ מביאה אופנות וטמאות ומראות אסורות, לכן הקב"ה הביא את נגיף הקורונה שהשביט את הרע הזה. והשביטה הזאת היא גם כנגד מה שלא שכתו בשבתות ממלאכה.

והחכם עומד בזמנים האלו ומתפלל על שלומם של כל בית ישראל וכל משפחתו שלא יזקו, ומי שלקח שיתרפא, ויש' ית' רוחות טובות בעולם. כמו שבקשנו בחג הסכות דרך עננוע ר' מינים, שהיה רוחות הנקיות מקל זזהמא ומחלות.

ומה שהקב"ה מכה את הגוים בשביל ישראל, ויכן על פי משל לאבא או לרבי בתלמוד תורה - שכשרוצה להרתיע כדי ונתלמידיו, הוא מכה במקל על הקיר כדי להטיל בהם מורא. כך הקב"ה מכה את הגוים, ובניינו בעקר את הסינים. וכמו שכבר נרמז בכביא (יחזקאל ל טו): "ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים". וזאת, כדי להטיל בנו מורא שנשוב בתשובה. ומהאמה הסינית הקב"ה מלמד אותנו להתרחק ממדותיהם הרעות, שהם מתאכזרים על בני עמם והורגים ומתעללים בהם, כמו סדום וכמו מצרים.

והקב"ה מעוררנו להתרחק מהאכזריות - אף על פי שאנו לא מתנהגים באכזריות כמוהם - משום שגם בנו יש מעין האכזריות הזאת, שאדם מסגל להתאכזר על בני ביתו, בכך שאינו עוזר כלל בבית ננותן לאשתו לשרת אותו, שבוה הוא נדמה למצרים שהתאכזרו על עם ישראל. ונצטיינו שלא נשוב למצרים, כמו שכתוב, "ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ור' אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד". ומלמד הסבה הפשוטה בזה שלא נשוב להיות עבדים למצרים, יש בזה גם סבה - שלא נראה את המדות הרעות של המצרים שמששתעבדים בבני אדם, כדי שלא נלמד מהם.

פגיעה של שעבוד

לכן על האדם להתרחק מדרך המצרים, ולא לשעבד את האשה או את הילדיו. וכן להזהר שלא לשעבד את החבר במלים פוגעות ובהשפלות, או בכך שהוא מברר בשבט עצמו בדבר שחברו חלש בו, שבוה הוא מחליש

כל אחד צריך לבדוק את עצמו שאינו חסר אמונה, אלא הוא יודע שבכל רגע הוא צריך את חסד ה' שישמר אותו מנגיף 'קורונה' ומשאך נגיפים ומחלות. ואם הוא חושב שהשטבע נותן שהוא לא ילקה בזה, ואינו תולה את עיניו לשמים לישועה, הרי זו אפיקורסות שבלבו.

וכשם שהקורונה היא מנפה בגשמי שמקוננת באדם והולכת וגדלה אצלו עד שמת, ר"ל, כך נגיף האינטרנט הוא הנגיף והאויב הרע והמסכן ביותר שמקונן באדם, וגדל מיום ליום עד שהורגו ומרחיקו מה' ומדרך התורה לגמרי. ומשמאה זו נוצרים הנגיפים הרעים הללו, לכן צריך להתרחק מליזון אמות מטמאת האינטרנט שהפילה לבאר שחת אנשים רבים, וביניהם גם גדולים בתורה שסיימו את הש"ס כמה פעמים, כידוע ספורים כואבים בזה.

מתחיל ב'הם' ומסיים ב'קפאון'

ובתחלה נדמה לאדם שרק יראה מעט דברים במכשירים הטמאים ולא יזקק מהם, אך הדברים מקררים את לבו עד שלבו נעשה קפוא וקשה כאבן ואין לו טפת רגש לה'. וכמו כן בגשמי נגיף הקורונה - שנדמה לאדם שהצורה הזו לא קשורה אליו אלא זה נגיף זמני שבא רק על הגוים, אבל עלינו להתבונן היאך רבותינו היו מתחייסים לדברים כאלו.

וכידוע, כשמרגא החפץ חיים זיע"א היה שומע על מגפות שנעשים בעולם לגוים, היה יושב ובוכה ואומר: "רבותנו של עולם, אם כך אתה עושה לגוים, כנראה שאני הייתי אמור ללקות בזה, שהרי אמרו חז"ל שכל מה שהקב"ה עשה בעולם לגוים זה רק בשביל ישראל". והקב"ה אומר, שבחמרי ישראל מתים בגלל נבולי פה, ואין לה נבול גדול מטמאת האינטרנט.

מתיקות הכסא הנפאר

מלאך מבין קצת

יש גם רשעים כאחשורוש שהיה להם כסא מפאר והם רשעים, אלא שאצל התלמיד חכם הפאר שיש לו גורם להמון העם הערכה כלפיו, שעל ידה הם מקבלים ממנו תורה ויראת שמים. כך הנביא ממחיש לנו את גדולת ה' שאומר שבכניכול יש לה' כסא מפאר בשמים, אף על פי שה' גדול ומעלה מקל כסא ופאר שבוה.

בעיטה או מתנה

"והארץ הדם רגלי" - הינו שבארץ הקב"ה מגלה את מלכותו, בכניכול, על ידי שבעט ברגליו בבני אדם ומענישם על מעשיהם הרעים במחלות, נגיפים ומגפות, ר"ל. שבוה מעוררם לשאת עיניהם מלרום ולחפש את כסא מלכותו.

וכשאנו מרימים את עינינו למרום, איננו רואים את המלך ה' בעצמו אלא רואים בכניכול רק

"בשמים הכין כסאו" - הינו שרק המלאכים שבשמים רואים מעט את כבוד ה'. ועוד, שיש בענין הכסא המחשה לבני אדם, בכך שבכניכול יש לקב"ה כסא מפאר בשמים, כדי לגרם לאדם להתפעל ולהערץ את מלכות ה'. משום שכן טבע האדם, שכשנכנס לחדרו של תלמיד חכם ורואה את כסאו המפאר ואת גביעו המכבד, זה גורם לו הערכה לאותו תלמיד חכם. שעל כן דרשו חז"ל, "הכהן הגדול מאחיו - גדלהו משל אחיו", הינו שראוי לעם לגדלו במקומו כדי שפראוה המכבד יגרם להם לקבל ממנו דעת ה'. וגם אדם ירא שמים שלא מתפעל מחיצוניות, גם אצלו החיצוניות שרואה גורמת לו שחד טוב - להתחבר לתלמיד חכם שמפאר בחיצוניות זו.

ובודאי שהחיצוניות היא מוכיחה על אמת, כי

הקב"ה אומר: "השמים כסאי והארץ הדם רגלי". וכן כתוב, "ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה". ומצינו בחז"ל, שאלישע בן אבויה השתבש מכך שראה בעיני רוחו שהקב"ה בכניכול יושב. אבל אנו צריכים לזכר תמיד שאיננו יודעים כלום, וכך כשנראה איזה דבר חדש לא נפל מהם.

ובאמת צריך להבין מה הפרוש "השמים כסאי", וכי הקב"ה צריך כסא, ח"ו? ויש לפרש, שהקב"ה אומר שהוא שם את כסאו בשמים - כלומר שהוא בכניכול מסתתר בשמים עד שנדמה לבני אדם שהגוים מכלכלים את העולם. לכן אנו אומרים "ומלכותו בכל משלה", הינו שרק ה' מושל בעולם ומכלכלו. "ה' וזכר לדר ודר" - הינו שלפעמים בשעת נסיון לא מבחינים במלכות ה', אבך לדורות הבאים רואים למפרע שרק ה' מולך בעולם.

מהיקות שיח

תפילות

רבונו של עולם, בהגיע תג הפורים שבו בטלת את גזרת המן הרשע, מחלים אנו את פניך שתבטל את גזרת המגפה השוררת בעולם על ידי נגיף הקורונה, ותעביר את רוח השמאה מן הארץ. הערה עלינו רוח טהרה מפורם, ושמר את כל עמך בית ישראל מנגיף האינטרנט הטמא השורר ומכלה את רגשות הלב היהודי.

ומי שכבר דבק בו החרם הזה, תן לו רוח גבורה לשבר ולהרחיק מגבולו את המשחית הרע הזה - האינטרנט וענפיו, כי הוא הגורם זהמא באויר שיצרת מחלות ונגיפים רעים, ומעתה נזכה לאויר צח ונשימות מתוקות.

ונזכר לשיר ולהלל לפניך במקום לדבר דברי הבל, לשון הרע וריכילות, וכל המחלות והפכו למחלות, כי תגלה את מלכותך עלינו, ונצא בשירה בתפים ובמחולות לקבל פני משיח צדקנו, במהרה בימינו אמן.

ולהזיק לו, וכשילמד דברים אלו יתפלל לה' שיצילו מכל הנזקים הללו.

הודאה על הדרכים

בבעת שמניח תפלין - שעושה בזה מעשה של

בכך שהוא המלה. וכן רואים את רגליו - הינו שהוא זה שנותן מכות כביכול ברגליו. ומתוך כך אנו מבקשים ממנו שיתן לנו רק מתנות וטובות, כדי שנכיר את המלה בעצמו על ידיהם. כי טבע האדם שקשה לו לראות את מלכותו יתברך שהוא טוב לכל, ומגלים זאת רק על ידי שחותרים אחר זה.

את כסאו ואת רגליו של הקב"ה. כדגמת הלדים הקטנים שנכנסים תחת כסא אביהם, וכשמביטים משם מעלה אינם רואים אלא את כסאו ואת רגליו של אביהם. כך שאנו מביטים מתוך צרותינו לשמים, איננו רואים את פני המלה ה' שמטיב לבריותיו תמיד, אלא רואים רק את כסאו - הינו שמכירים

מהיקות נעשה של הכרת הטוב

לה' המבארת בפסוקים הנ"ל - על הלב, על הדם והנפש ועל המאה האשה - יש לעשות על זה מעשה של הכרת הטוב לה' בהנחת תפלין.

בית של דבש

שבעת הנחת התפלין זוכרים את החסד שה' נותן לאדם את הדם הבריא, שהרי צבע התפלין הוא צבע של דם שקלה, וזוכרים את הלב והמח שהתפלין של יד ושל ראש הם כנגדם. ואת ה' מאד, שבלשון רוסית 'מאד' פרושו דבש - ללמדנו להודות לה' בכל לבנו על הטובות שיש לאדם מאשתו שעוזרת לו ומכינה לו מאכלים וכו', וכן להודות לה' על כל פעם של "ובלקתך בדרךך" שלא נוזק בהליכתו בדרךים.

שצריך זה, אפלו אדם שאין לו מדות רעות ואינו מוזק לאחרים, צריך ללמד מסקנות נזיקין - כדי להכיר כמה נזקים עלולים אחרים להזיק לו, ועלול להנוק חלילה בדרכים מאבנו ספינו ומשאו, שעלולים להיות מעל הגג ולפול

כשאנו קוראים בכל יום קריאת שמע, עלינו להבין את הפרוש: "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך" - שנותן לך לב בריא.

"בכל נפשך" - שנותן לך נפש בריאה ודם נקי, שכן "הדם הוא הנפש".

"ובכל מאדך" - שנותן לך אשה שהיא ה'מאד' של האדם, וכן שנותן לך פרנסה ובית.

"בשבתך בביתך" - שאתה גר בבית ולא בברוד בבית חולים מפני נגיפים, ולא בבית האסורים. "ובלקתך בדרךך" - שאתה יכול להלך ברגלך לכל מקום. "ובשכבך ובקומך" - שאתה יכול לשכב ולקום בלי כאבים ופריצת דיסקה, ח"ו.

"ושננתם לבניך" - עלינו לספר ולשנן לבנינו את החסדים הללו, ולהודות לה' על הננים שנותן לנו, שנוכל להנכם לעבודתו יתברך.

אחר כך פותח "וקשרתם לאות על ידך", בזה התורה מלמדת אותנו שכל ענין הכרת הטוב

הסגר - מר או מתוק?

תושבי חיץ לארץ ירדים מהמטוס לארץ הקדש. אך הם נתפסים על ידי השומרים ונכנסים לחדרי הסגר. סניו שהכנס לחדר ביאוש ובמקאוב לב מדיעתו שיצטרף לשהות בחדר זה למשך זמן רב, אך היהודי שהכנס גם הוא לחדר כזה רוקד וצוהל שם כיסוף הצידי שרקד בבית האסורים במצרים (מדר) מתוך הודאה לה' על בריאותו בכל מה שהוא בריא. ומתוך בטחון והודאה מראש לה' שיצא אותו בריא ושלם.

בפני התמונה נראה גביר גוי שנתפס והחל להתקוטט עם השומרים שתופסים אותו, והם אווזים אותו בעל כרחו בדרך אל תאי ההסגר.

מדוע לא נותנים לאנשים להכנס בחפזית לארץ ישראל?

האם המכשיר הטמא שתופס הסיני בקיני הוא סבת המאדע הזה?

מה מרמזים לנו תאי ההסגר הללו?

על כך ועוד, במאמר: 'עצות כנגד ה'קורונה' וב'מאמר השבוע - האינטרנט של המן הרשע'

